

Sygn. akt IV KK 265/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Rafał Malarski

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie A. L.

skazanego z art. 278 § 1 kk

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 września 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 9 stycznia 2017 r., sygn. akt X K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę A. L. przekazuje Sądowi
Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w R. w dniu 17 sierpnia 2016 r. zatwierdził sporządzony przez Policję akt oskarżenia przeciwko A. L. o czyn z art. 278 § 1 k.k. polegający na tym, że w dniu 27 lipca 2016 r. w R. woj. (...), w rejonie Centrum Handlowego (...), ze stojaka znajdującego się przed wejściem głównym, zabrał w celu przywłaszczenia rower typu damka o nazwie J. koloru czerwono-białego wraz

z osprzętem w postaci bagażnika, błotnika, zabezpieczenia typu linka stalowa i siodełka o łącznej wartości 493 zł, na szkodę K. K. Akt oskarżenia został wniesiony do Sądu Rejonowego w R. przez Zastępcę Prokuratora Rejonowego w R. w dniu 19 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w R. wyrokiem z dnia 9 stycznia 2017 r., sygn. akt X K (...) uznał A. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to na mocy tego przepisu wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, oddając w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się w dniu 17 stycznia 2017 r.

Od wymienionego wyroku kasację złożył Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zaskarżył powyższy wyrok w całości, na korzyść skazanego A. L. i **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 278 § 1 k.k. w sytuacji, gdy w dacie orzekania wartość zabranego w celu przywłaszczenia mienia nie przekraczała $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia, tj. kwoty 500 zł, a tym samym czyn ten nie stanowił przestępstwa, a jedynie wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., **wniósł** o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Zaskarżony wyrok został, jak trafnie podnosi Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, wydany z rażącym naruszeniem przepisów prawa materialnego wskazanych w zarzucie kasacji.

Poza sporem jest, że zarówno w dniu 27 lipca 2016 r., tj. w dacie popełnienia czynu przypisanego A. L., jak i w dacie wniesienia do sądu aktu oskarżenia w tej sprawie, czyn ten stanowił przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. Zgodnie z treścią art. 119 § 1 k.w., którego treść zmieniona została ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247), czyn polegający na kradzieży cudzej rzeczy

ruchowej stanowi wykroczenie, jeżeli jej wartość nie przekracza $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 września 2015 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2016 r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 1385), ustalające jego wysokość na kwotę 1850 zł, a zatem $\frac{1}{4}$ wartości tej kwoty wynosiła 462,50 zł. W dacie wyrokowania obowiązywało już kolejne rozporządzenie w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, tj. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 września 2016 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2017 r. (Dz. U. Z 2016 r., poz. 1456). Zgodnie z nim w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalona została w kwocie 2.000 zł, zatem $\frac{1}{4}$ tej wartości stanowi kwotę 500 zł.

Zatem w dacie wyrokowania czyn, polegający na zaborze w celu przywłaszczenia rzeczy o wartości 493 zł nie stanowił już przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., lecz wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., z uwagi na wartość przedmiotu kradzieży, która nie przekraczała kwoty 500 zł. Okoliczność ta skutkować powinna zastosowaniem przez Sąd Rejonowy w R. normy z art. 4 § 1 k.k. i zmianę oceny prawnokarnej czynu z przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., na wykroczenie określone w art. 119 § 1 k.w. (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2014 r., sygn. akt III KK 199/14).

Z perspektywy art. 4 § 1 k.k. za minimalne wynagrodzenie, o którym mowa w art. 119 § 1 k.w. i innych przepisach Kodeksu wykroczeń, należy bowiem uznać wynagrodzenie obowiązujące w dacie orzekania w sprawie, bowiem przepisy określające wysokość minimalnego wynagrodzenia w kolejnym roku były korzystniejsze dla oskarżonego (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 6 sierpnia 2015 r., sygn. akt II KK 209/14 i z dnia 9 lutego 2016 r., sygn. akt IV KK 413/15).

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy, z mocy art. 537 § 2 k.p.k., orzekł jak w wyroku.

r.g.